

Arrest

nr. 79 135 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U werd geboren te Benin City in Edo state op 18 september 1987. U leefde steeds samen met uw familie in het dorp Ugomokwa in Edo state. In 2006 leerde u (E.O.) kennen. Hij dwong u zijn vriendin te worden, anders zou hij u doden. U had geen keuze en startte dus een relatie met hem. Eerst hield u niet van hem, maar later wel. Jullie zagen elkaar 2 tot 3 keer per week. Eliot is een crimineel. Hij is lid van een bende, de 'court group'. Ze doden en overvallen mensen en worden gezocht door de overheid voor tal van misdrijven. Op een dag in 2009 kregen de bendeleden ruzie over de verdeling van het geld na een overval. Uw vriend Eliot werd hierbij gedood door een ander bendelid. De politie kwam erop af en arresteerde één

van de bendeleden. Hij bekende alle misdaden, gaf de namen van de andere bendeleden en zei ook aan de politie dat u de vriendin was van Eliot. Sindsdien wordt u door de politie gezocht. Omdat ze u niet vonden, arresteerden ze uw vader. Ook de 'court group' bende zoekt u. Omdat u de vriendin bent van Eliot willen ze u doden. Daarom bent u eind 2008 weggevlucht uit Nigeria. U ging per auto en te voet naar Libië, waar u in 2009 aankwam. U verbleef er ongeveer 5 maanden, waarna u samen met anderen per rubberboot de rivier overstak en in Sicilië aankwam. Vervolgens verbleef u ongeveer een jaar in Sicilië. U leefde er op straat, maar kreeg geld en eten van een man. Die man gaf u ook geld en een ticket om Sicilië te verlaten. Midden 2011 verliet u Sicilië per trein. Eind juni 2011 kwam u in België aan. U overleefde opnieuw op straat, tot u een vrouw ontmoette die Engels sprak en die u vertelde dat u asiel kunt aanvragen. Op 15 september 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vervolgd wordt door de politie én de bendeleden van uw overleden partner Eliot omdat u zijn vriendin was (gehoor CGVS, p. 7,8). Er kan worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten op zich geen verband houden met de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat deze vermeende vervolging geïnspireerd zou zijn door één van de criteria van de Conventie van Genève, met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging.

Er zijn evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U maakt immers niet aannemelijk dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u vervolgd wordt door de politie én de bendeleden van uw overleden partner Eliot omdat u zijn vriendin was (gehoor CGVS, p. 7,8). U slaagt er echter op geen enkel moment in aannemelijk te maken waarom de politie en deze bendeleden u zouden vervolgen.

U stelt dat de politie u zoekt omdat alle misdaden die Eliot beging ook u betroffen vanwege het feit dat u zijn vriendin was. Nochtans was u geen lid van deze bende en hebt u ook geen misdaden begaan. U stelt ook dat de politie denkt dat u bij de 'court bende' hoort (gehoor CGVS, p. 8). Op de vraag waarom u de politie niet hebt uitgelegd dat u niets te maken had met deze bende, zei u dat u geen kans had om het uit te leggen, dat u gedood zou worden en dat u geen steun meer had van uw partner. Op de vraag waarom u nooit aan de politie hebt uitgelegd dat uw enkel de vriendin was van Eliot, maar eigenlijk niets te maken had met misdaden, antwoordde u: 'Neen, ik ben één van hen. Dat is reden dat ze mij zoeken en mijn vader meenamen' (gehoor CGVS, p.10). Niet alleen is het erg vreemd dat de politie u zou vervolgen vanwege de misdaden van uw overleden partner, het is ook bizar dat u nooit pogingen ondernomen hebt om uw positie te verduidelijken en zich te verdedigen tegen deze valse beschuldigingen, maar daarentegen wel direct het land bent ontvlucht. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

U stelt ook dat de 'court group' u zoekt omdat u de vriendin bent van Eliot. Op de vraag waarom de 'court group' u vervolgde, antwoordt u dat u ook moet sterven omdat u de vriendin bent van Eliot en dat alles wat hem betreft, ook u betreft (gehoor CGVS, p.8). Het is vreemd dat de bende van uw vermeende overleden vriend Eliot u zou vervolgen, enkel omdat u zijn vriendin was. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u niet betrokken was bij deze bende en dat u zo goed als niets wist over deze bende (gehoor CGVS, p.8, 10). U maakt ook nergens in het gehoor duidelijk wat deze vermeende vervolging door de 'court group' precies inhield. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

Verder is uw kennis over uw vermeende partner Eliot beperkt. U verklaart dat u een relatie met hem had sinds 2006, dat u na verloop van tijd van hem hield, dat jullie elkaar 2 tot 3 keer per week zagen en met elkaar sliepen, op restaurant gingen en rondgingen in de stad (gehoor CGVS, p. 4,9,10). U weet echter niet tot welke stam hij behoort (gehoor CGVS, p.4), weet geen enkele naam van zijn ouders of eventuele broers of zussen en weet in eerste instantie niet wat zijn religie is (gehoor CGVS, p.10,11). Uw beperkte kennis over Eliot doet twijfel ontstaan over de echtheid van uw verklaringen dat u sinds 2006 een relatie had met hem.

U verklaart dat uw partner Eliot in 2009 werd gedood en dat uw problemen in Nigeria toen begonnen (gehoor CGVS, p.7,8,9). Toen u gevraagd werd of u zeker was van deze datum, antwoordde u ontkennend. Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer Eliot vermoord werd, met de bijkomende opmerking dat u uw tijd mocht nemen om erover na te denken, antwoordde u echter opnieuw dat dit in 2009 was (gehoor CGVS, p.9). Eerder verklaarde u echter tot 2 maal toe dat u Nigeria

reeds eind 2008 hebt verlaten (gehoor CGVS, p.5,7). Dergelijke ernstige tegenstrijdigheid in de chronologie van uw relaas doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast, en niet in het minst, moet een opmerking gemaakt worden bij uw laattijdige asielaanvraag. U verklaart dat u Nigeria verliet eind 2008. In 2009 kwam u aan Libië en vertrok na 4 of 5 maanden naar Sicilië. U kwam nog in het jaar 2009 in Sicilië aan. U verbleef er tot midden 2011 (gehoor CGVS, p. 6,7). Aangenomen dat u eind 2009 in Sicilië aankwam verbleef u er dus anderhalf jaar. Zelf verklaart u dat u er zeker een jaar verbleef (gehoor CGVS, p.5,6). U verklaart verder dat u eind juni in België aankwam en op 15 september 2011 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties (gehoor CGVS, p.6). U verbleef dus enkele maanden in België alvorens asiel aan te vragen. Op de vraag waarom u nooit asiel hebt aangevraagd in Italië, antwoordde u dat u niet wist dat dit mogelijk was (gehoor CGVS, p.7). Op de vraag waarom u in België laattijdig asiel hebt aangevraagd, antwoordde u dat u in eerste instantie niet wist dat u hier asiel kon aanvragen (gehoor CGVS, p.7). Van iemand die verklaart haar land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade, mag nochtans verwacht worden dat ze op de hoogte is van het feit dat ze asiel kan aanvragen in de landen waar ze naartoe is gevlucht. Het feit dat u gedurende anderhalf jaar in Italië verbleef zonder asiel aan te vragen en ook in België laattijdig asiel aanvraag, relativeert de ernst van de voorgehouden vrees in grote mate.

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst of reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/2-3 juncto 62, artikel 52 en artikel 57/7 ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht.

Omtrent de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster voert zij twee redenen aan waarom de politie/overheid haar tracht te arresteren. Vooreerst het feit dat zij de vriendin was van een bendelid. Derhalve had zij (onvrijwillig) zeer nauwe banden met de bende, minstens in de ogen van de autoriteiten. Het is aannemelijk dat zij door de autoriteiten als 'één van hen' wordt beschouwd. Vervolgens ligt het corruptiegehalte in Nigeria zeer hoog. Reeds sinds 2003 scoort het land niet hoger dan 2,7 op de wereldwijde corruptie-index, met in 2008 een score van 2,2. Bovendien, van alle meest corrupte instellingen die Nigeria kent, staat de politie op de eerste plaats (stuk 3). Hiermee rekening houdend is het dan ook zeer begrijpelijk dat verzoekster nooit naar de politie is durven gaan om haar onschuld duidelijk te maken. Er wordt geen rekening gehouden met de contextuele omkadering van haar problematiek, noch het klimaat waarin die zich situeert.

Inzake de door verzoekster aangehaalde feiten en het Verdrag van Genève stelt verzoekster enerzijds vervolgd te worden door de overheid omdat zij haar verdenkt lid te zijn geweest of minstens nauwe banden heeft met die bende. Anderzijds wordt zij vervolgd door de bende van haar overleden partner. Bijgevolg wordt zij langs beide kanten vervolgd omwille van haar 'behoren tot een bepaalde sociale groep'.

Aangaande de beperkte kennis van verzoekster over (E.O.) stelt zij dat de omstandigheden niet bepaald uitnodigen tot een intens kennismakingsgesprek met het oog op een langdurige relatie. Zij werd gedwongen een relatie aan te gaan met Eliot en begon pas na verloop van enige tijd van hem te houden. Voor een bendelid is het niet evident om over zijn privé-leven te spreken ten aanzien van een vrouw die gedwongen met hem een relatie had. Bovendien had Eliot meerdere vriendinnetjes.

Over de 'tegenstrijdigheden' in de chronologie poneert verzoekster dat het verschil, met name eind 2008 en 2009, zeer minimaal is en het geheel van het relaas onaangeroerd laat. Bovendien zijn dergelijke chronologische dwalingen begrijpelijk, aangezien het reeds 3 tot 4 jaar geleden is. Los van deze nuancering in tijd heeft dit geen invloed op haar asielrelaas in globo. De problematiek blijft immers dezelfde en de chronologie van de andere feiten die plaatsvonden voor of na de dood van Eliot blijven gevrijwaard.

Aangaande de laattijdige asielaanvraag voert zij aan dat zij in Italië en België geen kennis had van de asielprocedure, laat staan te weten hoe zij deze moest inleiden. Zodra het haar eenmaal uitgelegd werd, heeft zij onmiddellijk asiel aangevraagd. Indien zij geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben,

stelt zich de vraag waarom zij dan plots wel asiel zou aanvragen zodra ze enigszins wist hoe dit in zijn werk ging. Verzoekster vervolgt dat zij voor vervolging vreesde en het land verliet. Daarmee was voor haar de kous af; zolang zij maar uit Nigeria was. Gezien haar vrees is dat ook een logische redenering. Indien zij in Nigeria eerst gemakshalve zou uitzoeken hoe zij ergens asiel moest aanvragen en dus in Nigeria zou blijven, dan zou de vrees voor vervolging ernstig gerelativeerd kunnen worden. Zij heeft echter onmiddellijk het land verlaten zodra haar partner gedood werd en zij gezocht werd. Bovendien is zij te voet door de woestijn getrokken richting Libië. Dergelijke lijdensweg wordt niet afgelegd door een vrouw die niet zou vrezen voor vervolging of ernstige schade.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar identiteit, reisweg en asielmotieven, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid. Verzoekster verklaarde daarenboven sinds haar vertrek in 2008 uit haar land van herkomst geen contact meer te hebben genomen met iemand in Nigeria (gehoor CGVS, p.4), hetgeen een bijkomende indicatie is voor het gebrek aan ernst van haar voorgehouden problemen daar aangenomen moet worden dat iemand die beweert te zijn gevlucht omwille van een vrees voor haar persoon, zich inlicht over haar situatie.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die daarom internationale bescherming verzoekt, mag redelijkwijze worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoekster zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert de ernst van de door haar geschetste vervolging. Bovendien kan van verzoekster verwacht worden dat zij op de hoogte is van het feit dat ze asiel kan aanvragen in de landen waar ze naartoe gevlucht is. De vaststelling dat verzoekster anderhalf jaar in Italië verbleef zonder er asiel aan te vragen en ook in België laattijdig asiel aanvroeg, relativeert nogmaals de ernst van de voorgehouden vrees.

De door verzoekster aangehaalde argumenten ter vergoelijking van haar beperkte kennis over haar vermeende partner Eliot kunnen niet overtuigen. Van verzoekster, die beweerde sinds 2006 tot diens dood een relatie te hebben gehad, kan wel degelijk verwacht worden dat zij weet tot welke stam haar partner behoort, wat de naam van zijn ouders is, dat zij zijn eventuele broers en zussen kent alsook zijn religie is. Verzoekster moest echter op deze vragen het antwoord schuldig blijven waardoor er verder afbreuk wordt gedaan aan de echtheid van haar verklaringen. Zelfs indien dit een relatie onder dwang zou zijn, betreffen het essentiële elementen van de persoon.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat het begrip 'sociale groep' gedefinieerd wordt als volgt: "een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: (i) leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die iet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en (ii) de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd" (artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet). Verzoekster,

in de mate dat haar relaas al waarheidsgetrouw zou zijn, *quod non*, kan bezwaarlijk betogen dat zij omwille van het feit dat zij gepercipieerd wordt als lid van een criminele bende, behoort tot een 'sociale groep' in de zin van voormelde definitie.

De verwijzing naar landeninformatie kan niet leiden tot een ander besluit.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. In een tweede middel, met betrekking tot de subsidiaire bescherming, wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 juncto 62 van de vreemdelingenwet, minstens een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel.

Verzoekster stelt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst dreigt geconfronteerd te worden met een klimaat van bedreiging, geweld en zelfs de dood, zowel omwille van haar relatie, als door de, in hoofde van de politie, vermeende nauwe banden met de criminele organisatie 'Court Group'.

2.2.2. In de mate dat verzoekster aanvoert dat "(...) *de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht [schendt], zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, minstens de materiële motiveringsplicht door op geen enkele manier te verduidelijken waarom verzoek[st]er nu precies niet aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus*" dient te worden vastgesteld dat verzoekster de inhoud van de bestreden beslissing miskent aangezien de volledige tweede pagina motiveert waarom zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Daargelaten de vaststelling dat verzoekster niet aantoonde dat de politie "*nauwe banden [heeft] met de criminele organisatie "Court Group"*" toont verzoekster, gelet op het hoger vastgestelde omtrent haar relaas en de elementen in het dossier, niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS